

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Metody wspomagające rehabilitację pacjenta z uszkodzeniami neurologicznymi - ćwiczenia I (Ćw. laboratoryjne), PG_00151533						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2026 r.		Rok akademicki realizacji przedmiotu		2027/2028		
Poziom kształcenia	II stopnia		Grupa zajęć		Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne		Sposób realizacji		na uczelni		
Rok studiów	2		Język wykładowy		polski		
Semestr studiów	3		Liczba punktów ECTS		1.0		
Profil kształcenia	praktyczny		Forma zaliczenia		zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Rektor -> Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Klaudia Kluj-Kozłowska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	0.0	0.0	15.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		1.0		9.0	25
Cel przedmiotu	Przedstawienie metod stosowanych w pracy z dziećmi będącymi we wczesnych fazach rozwoju, oraz rola i wpływ kontroli ciała na rozwój psychoruchowy dziecka w aspekcie pracy innych specjalistów. Zapoznanie studenta ze specyfiką i organizacją pracy w Ośrodku Rehabilitacji Diennej. Student poznaje rodzaje zaburzeń w rozwoju ruchowym: obniżone napięcie, wzmożone napięcie, wykorzystuje wspomaganie w celu poprawy kontroli ciała u dziecka na potrzebę badania diagnozy i terapii neurologopedycznej dziecka. Przedstawienie wybranych metod terapeutycznych w kontekście uszkodzeń neurologicznych.						

Efekty uczenia się przedmiotu	Effekt kierunkowy	Effekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGMU2_K01] Jest gotowa do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) i jej modyfikowania i uzupełniania.	Zdając sobie sprawę z dynamicznego rozwoju wiedzy w zakresie omawianych zagadnień, nie pozostaje przy nabytej w trakcie studiów wiedzy, lecz nieustannie szuka, indywidualnie i w ramach współpracy z innymi specjalistami, nowszych, skuteczniejszych metod diagnozy i terapii zaburzeń mowy i języka. Świadomy ograniczeń własnej wiedzy i kompetencji zawodowej, wie, kiedy zachodzi konieczność pogłębienia wiedzy językoznawczej i neurologopedycznej	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SK8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[LOGMU2_W05] Posiada wiedzę pozwalającą na samodzielne zdiagnozowanie zaburzeń mowy i zaburzeń w przyjmowaniu pokarmu u dzieci w przypadku skomplikowanych zaburzeń neurologicznych i wad genetycznych.	ma uporządkowane wiadomości teoretyczne z zakresu terapii neurologopedycznej; rozpoznaje objawy i przyczyny wybranych zaburzeń, w tym neurologicznych i zmian chorobowych dotyczących małych pacjentów i osób dorosłych; potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenie mowy, w tym neurologopedyczne	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja
	[LOGMU2_W10] Zna i rozumie problematykę zaburzeń przyjmowania pokarmu o różnej etiologii i przebiegu u pacjentów w różnym wieku, zasady diagnozy i terapii dysfagii.	wymienia podstawowe terminy fachowe i potrafi je wyjaśniać	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja
	[LOGMU2_W06] Ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę pozwalającą na zaprogramowanie terapii logopedycznej dzieci ze sprzężonymi problemami rozwojowymi o złożonej etiologii.	rozpoznaje objawy i przyczyny wybranych zaburzeń, w tym neurologicznych i zmian chorobowych dotyczących małych pacjentów i osób dorosłych	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja
	[LOGMU2_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy i trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	potrafi zaprojektować rozwiązywania problemów dotyczących działalności logopedycznej, potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenie mowy i zaprogramować terapię logopedyczną, w tym neurologiczną/neurologopedyczną	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[LOGMU2_U02] Samodzielnie planuje i realizuje oryginalne i innowacyjne projekty językoznawcze, zgodne z tendencjami rozwojowymi językoznawstwa i logopedii oraz związane z wybraną sferą działalności logopedycznej.	samodzielnie obmyśla i stara się wdrażać innowacyjne elementy do programów terapii logopedycznej	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta
	[LOGMU2_U06] Posiada pogłębione umiejętności w zakresie identyfikowania uwarunkowań biomedycznych i psychicznych problemów językowych oraz dysfagii u pacjenta, potrafi dokonać analizy i interpretacji informacji zebranych ze źródeł medycznych i psychologicznych.	potrafi łączyć i poddawać ocenie informację z wykorzystaniem różnych źródeł	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/ dyskusja [SU8] obserwacja samodzielnej lub zespołowej pracy studenta

Treści przedmiotu	Diagnoza i terapia neurorozwojowa dzieci i niemowląt z zaburzeniami ruchowymi pochodzenia neurologicznego oraz w przebiegu powikłań chorób metabolicznych, patologii ciąży i porodu, wcześniactwo, niedotlenienie, zmartwica okołoporodowa. Ocena napięcia mięśniowego, prawidłowy i zaburzony wzorzec kontroli postawy. Przebieg i fazy prawidłowej kontroli posturalnej, patomechanizm powstawania kompensacyjnych i patologicznych wzorców kontroli ciała w przebiegu zespołów neurologicznych i przemijających zaburzeń, rozwojowych. Zastosowanie metod neurorozwojowych w procesie terapii i wspomagania rozwoju niemowlęcia i małego dziecka w przebiegu asymetrii ułożeniowej i nabytej, zaburzeń aktywności centralnej i napięcia mięśniowego w osi ciała oraz w przebiegu zespołu MPDZ, Zespół Downa, wspomaganie fizjoterapeutyczne prawidłowa pielęgnacja, zaopatrzenie i wspomaganie ortotyczne. Diagnoza i terapia neurologopedyczna osób z zaburzeniami mowy pochodzenia neurologicznego (przyczyny nabyte). Badanie (diagnoza) dziecka po incydentach mózgowych (pierwotnych i nabytych); badanie odruchów niemowlęcych (omówienie). Ocena funkcjonowania pacjenta z obniżonym i podwyższonym napięciem mięśniowym, przede wszystkim w obszarze orofacjalnym. Nieprawidłowości w postawie ciała i jej wpływ na aparat mowy. Zaburzenia komunikowania się w MPDZ. Praca z dzieckiem z zespołem wad genetycznych oraz ze sprzężonymi zaburzeniami rozwojowymi. Zaburzenia komunikowania się u pacjenta z niepełnosprawnością intelektualną. Diagnozowanie oraz planowanie postępowania neurologopedycznego dzieci w okresie prelingwalnym, lingwalnym i postlingwalnym.		
Wymagania wstępne i dodatkowe			
Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	wykonanie pracy zaliczeniowej	51.0%	80.0%
	aktywność na zajęciach	51.0%	20.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur Amiel-Tison Claudine, Neurologia perinatalna, Edra Urban, 2008 Kaczmarek B.L.J., Płaty czołowe a język i zachowanie człowieka, Lubin, 1993. Łuria A. R., Zaburzenia wyższych czynności korowych wskutek ogniskowych uszkodzeń mózgu, Warszawa, 1967. Maruszewski M., Afazja. Zagadnienia teorii i terapii, Warszawa, 1966. Mroziak J., Równoważność i asymetria funkcjonalna półkul mózgowych, Warszawa, 1992. Szumska J., red., Zaburzenia mowy u dzieci, Warszawa, 1982. Szumska J., Metody rehabilitacji afazji, Warszawa 1980. Young Paul A., Young Paul H., Tolbert Daniel L., red. wyd. pol. Janusz Moryś, Neuroanatomia kliniczna, Edra Urban & Partner, wyd. 3, 2022 Gałkowska I., Diagnoza dyzartrii u dorosłych w neurologii klinicznej, wyd. UJ, 2012 Michalik M., Mózgowe porażenie dziecięce w teorii i praktyce logopedycznej, Harmonia 2015 Mirecka U., Gustaw K., Skala dyzartrii dla dzieci, Continuo, 2006 Czaplewska E., Milewski S. (red.), Diagnoza logopedyczna, Gdańsk 2011. Gałkowski T., Szelaż E., Jastrzębowska G. (red.): Podstawy neurologopedii. Podręcznik akademicki. Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego. Opole 2005. Grabias S., Panasiuk J., Woźniak T., Logopedia. Standardy postępowania logopedycznego, Lublin 2015. Kirschner H. S., Zaburzenia języka i mowy, tłum. Konrad Janowski, w: Bradley G., Daroff R. B., Fenichel G. M., Jankovic J., Neurologia w praktyce klinicznej. Zasady diagnostyki i postępowania, Tom 1, Lublin 2006. Milewski S., Kuczkowski J., Kaczorowska-Bray K., Biomedyczne podstawy logopedii, Lublin 2015. Obrębski A. (red.): Wprowadzenie do neurologopedii. Termedia 2012. Stecko E.: Zaburzenia mowy u dzieci-wczesne rozpoznawanie i postępowanie logopedyczne, Wydawnictwo Uniwersytetu Warszawskiego, Warszawa, 2002 Tarkowski Z. : Mowa upośledzonych umysłowo. Biuletyn Polskich Terapeutów Mowy, 1997, nr 5 , s. 8-46. Kaczorowska-Bray K., Milewski S. (red.), Wczesna interwencja logopedyczna, Kraków, 2018. Skibka J, Larysz D. (red.), Neurologopedia w teorii i praktyce, akademia Techniczno Humanistyczna w Bielsku-Białej, 2012 Mirecka U., 2012, Programowanie terapii logopedycznej w przypadkach dyzartrii w mózgowym porażeniu dziecięcym, Forum Logopedyczne t. 20. Domagalska-Szopa M., Matyja M., "Podstawy usprawniania neurorozwojowego według Berty i Karela Bobathów", AWF Katowice A. 2. studiowana samodzielnie przez studenta: Regner A. (2008), Masaż niemowlęcy i ruch usprawniający jako formy stymulacji psychomotorycznej. /w:/ Sekulowicz M., Kruk-Lasocka J., Kulmatycki L. (red.), Psychomotoryka ruch pełen znaczeń. Wyd. Naukowe Dolnośląskiej Szkoły Wyższej, Wrocław. Regner A. (2005), Podstawy ustno-twarzowej terapii według nowoczesnych koncepcji, /W:/ Masgutova S. (red.), Nowoczesne metody stymulacji rozwoju ruchowego i mowy. Międzynarodowy Instytut Neurokinezyjologii, Rozwoju Ruchowego i Integracji Odruchów, Warszawa, s. 63-78. Masgutova S., Regner A. (2009), Rozwój mowy dziecka w świetle integracji sensomotorycznej. Wyd. Continuo, Wrocław. Cytowska B., Winczura B. (red.), Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka. Oficyna Wydawnicza Impuls, Kraków, s. 349- 363.		

	Uzupełniająca lista lektur	A. Borkowska, M. Szepietowska: Diagnoza neuropsychologiczna. Metodologia i metodyka. Wydawnictwo UMCS. Lublin 2000. E. Diling-Ostrowska: Zaburzenia mowy, w: Neurologia Dziecięca, red. J. Czochańska, PZWL, Warszawa, 1990 Jauer-Niworowska, J. Kwasiborska: Dyzartria. Wskazówki do diagnozy różnicowej poszczególnych typów dyzartrii. Komlogo 2009. Mirecka U. Substancja foniczna wypowiedzi w przypadkach dyzartrii w mózgowym porażeniu dziecięcym, Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej, Lublin Stecko E., 2001, Rozpoznawanie u niemowląt uwarunkowań rozwoju mowy, Audiofonologia, t. XXI, s. 55-64. Rządзка M., Odruchy oralne u noworodków i niemowląt. Diagnoza i stymulacja, Kraków, 2019 Michałowicz R., (1993), Wady rozwojowe oraz uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego powstałe w życiu płodowym i w okresie okołoporodowym oraz noworodkowym, red Michałowicz R., Mózgowe porażenie dziecięce, PZWL, Warszawa. Michałowicz R., Chmielnik J., (1993), Okres noworodkowy w ocenie neurologiczno pediatrycznej, (red.) Michałowicz R., Mózgowe porażenie dziecięce, PZWL, Warszawa. Machoś M., Od zabawy do mówienia. Poradnik dla rodziców i terapeutów, Kraków, 2012. Machoś M., Uwagi o ważności wczesnej diagnozy neurologopedycznej, Logopedia Silesiana, nr 2, s. 84-100, 2013. Materiały multimedialne: Rządзка M., Projekt frenulotomia: wsparcie dziecka, wsparcie rodzica, https://logopeda.zgora.pl/ipages/flipbook/1?preview=1
	Adresy eZasobów	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania		
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy	

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.